

Såfremt overførselsbeløbet tilvejebringes af instituttet, skal dette tilbagebetales fuldt ud. Beløbsgrænsen i stk. 1 gælder således ikke i disse tilfælde.

§ 14, stk. 4, indeholder en bestemmelse, der fastslår, at bestemmelsen i stk. 1 ikke medfører, at det formidlende institut er afskåret fra at vælge at tilbagebetale hele overførselsbeløbet.

Til § 15

§ 15 gennemfører direktivets artikel 8, stk. 2.

Det følger af § 15, stk. 1, at hvis modtagerens institut udtrykkeligt har valgt det formidlende institut, og dette institut er årsag til, at pengeoverførslen ikke gennemføres fuldt ud, skal modtagers institut stille det manglende beløb - dog højst svarende til 12.500 Euro - til modtagers rådighed. Med hensyn til beløbsgrænsen på 12.500 Euro, henvises til bemærkningerne under § 13, stk. 1. Modtagers institut kan søge regres hos det formidlende institut efter reglerne i § 14.

I § 15, stk. 2, foreslås en frist på 14 bankdage for modtagers institut svarende til den foreslåede frist for afsenders institut i § 13, stk. 2. Modtagers institut indrømmes således tilsvarende en periode på 14 bankdage til at undersøge årsagen til, at beløbet ikke er kommet frem samt foranledige beløbet stillet til rådighed for modtager. Se nærmere om »bankdage« under bemærkningerne til § 5, stk. 2.

§ 15, stk. 3, indeholder en angivelse af, hvornår et institut anses som valgt af modtagers institut. Modtagers institut skal udtrykkeligt have angivet et bestemt institut, der skal deltage i overførslen som formidlende institut. Det er i den henseende ikke tilstrækkeligt, at modtagers institut har rådgivet afsenders institut herom eller er fremkommet med anbefalinger.

§ 15, stk. 4, indeholder en bestemmelse, der fastslår, at bestemmelsen i stk. 1 ikke medfører, at modtagers institut er afskåret fra at vælge at betale hele det overførte beløb.

Til § 16

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 8, stk. 3.

Det fremgår af § 16, stk. 1, at institutternes tilbagebetalingspligt efter §§ 13-15 ikke gælder, hvis den manglende eller ufuldstændige udførelse af pengeoverførslen skyldes, at afsender har givet sit institut ufuldstændige eller fejlagtige instrukser, eller at et formidlende institut, der udtrykkeligt er valgt af afsender, ikke har udført ordren.

§ 16, stk. 2, indeholder en angivelse af, hvornår et institut anses som valgt af afsender. Der skal således foreligge en skriftlig tilkendegivelse i aftalen mellem

afsender og denne institut, om at afsender ønsker, at et specifikt formidlende institut skal medvirke ved overførslen.

Efter § 16, stk. 3, skal de institutter, der har medvirket ved pengeoverførslen - i lighed med hvad der gælder efter § 13, stk. 2 - bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilvejebringe og herefter tilbagebetale overførselsbeløbet. Såfremt overførselsbeløbet tilvejebringes af et institut, skal dette tilbagebetales fuldt ud. Beløbsgrænsen for overførselsbeløbet på 12.500 Euro gælder således ikke i disse tilfælde.

Efter § 16, stk. 4, skal afsenders institut stille beløbet til rådighed for afsender, når instituttet får beløbet tilbagebetalt. De medvirkende institutter er ikke forpligtede til at tilbagebetale gebyrer og fradragne renter og kan tillige fradrage dokumenterede omkostninger, som tilbagebetalingen har medført.

Til § 17

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 9 og indeholder en regel, der fritager institutterne for deres ansvar, hvis der foreligger force majeure.

Efter denne regel fritages institutterne for deres ansvar efter lovens bestemmelser, hvis de kan påberåbe sig usædvanlige eller uforudsigelige omstændigheder, som det institut, der påberåber sig dem, ikke har nogen indflydelse på, og som det pågældende institut ikke har mulighed for at afværge, selvom det udviser den størst mulige påpasselighed. Force majeure foreligger kun, såfremt de foreliggende omstændigheder er relevante for den bestemmelse, instituttet har overtrådt.

Af direktivets præambel (betragtning 13) fremgår, at »blandt de forhold, som institutter, der medvirker ved effektueringen af en grænseoverskridende pengeoverførsel, kan udsættes for, må der skelnes mellem bl.a. forholdene i forbindelse med insolvens og forhold, der skyldes force majeure«. Det følger heraf, at insolvens hos instituttet selv eller et medvirkende institut ikke kan påberåbes som force majeure.

Det antages, at domstolene ved anvendelsen af denne bestemmelse vil fortolke reglen i overensstemmelse med hidtidig praksis for fortolkning af force majeure regler i dansk ret.

Til § 18

Efter denne bestemmelse straffes den, der groft eller gentagne gange overtræder §§ 2, 3, stk. 1-4 og § 10 med bøde.

Det fremgår af § 18, stk. 2, at der kan pålægges selvskaaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.